

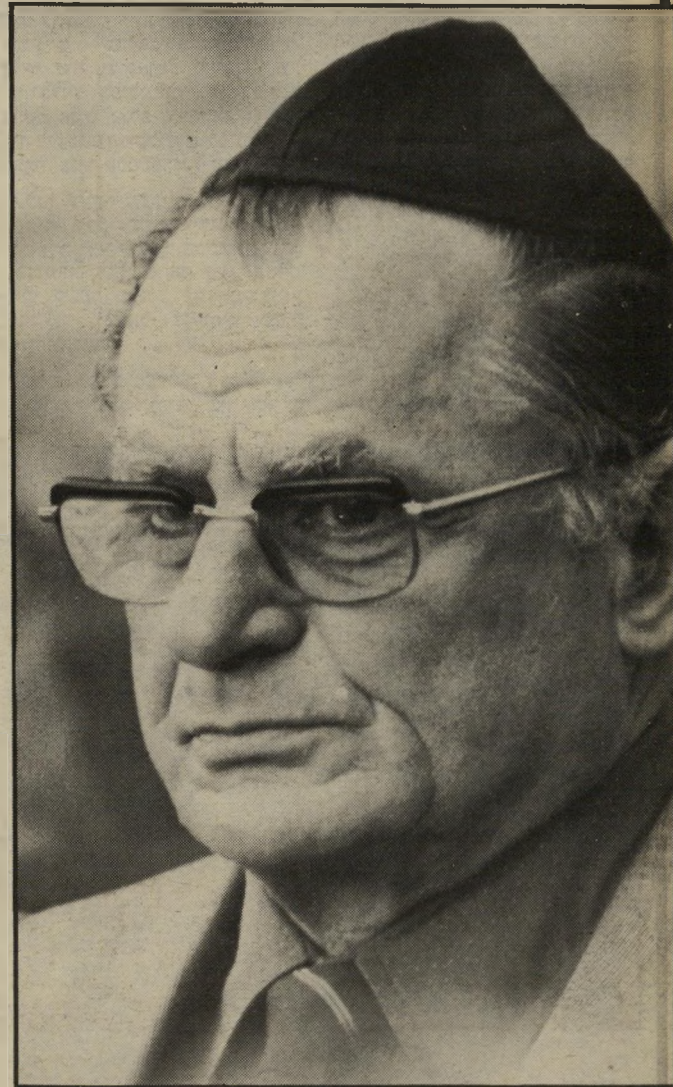
המתיחות

משולם עמית, מינה צוות שהתחקה אחרי זוסייה, והתוצאות נראו אחרי חודשים ספורים.

אחרי שוסייה נעצר, התברר שהוא זייף מיסמך של המישנה לפרקליטי המדינה, יהודית קרפ, ובהסתמך על המיסמך המזויף הוא עיכב הליכים נגד בעליקיוסק, שנגדו היו תלויים ועומדים 100 תיקים. עניין זה הוא אחד הסעיפים בכתב-האישום.

פרשת גילו של זוסייה היא סיפור בפני עצמו. נראה שהוא זייף את גילו כעשר שנים, והוא עתה בן 73, למרות שהוא מציג את עצמו כמי שנותרו לו עוד שתי שנות-עבודה עד גיל הפנסיה. בתקופת מעצרו הראשונה הציעה לו המישטרה ש"יפתח את תיבת פנדורה". היא הציעה לו שיעזור לה בחשיפת מעשי-שחיתות בעירייה, שהוא יודע עליהם. אך זוסייה שתק כדג.

חוקרי-המישטרה, בראשות פקד

ראשי-עירייה גוראל מבקר במועדון

מיקרה קטן של תובע עירוני המואשם בקבלת שוחד עומד לפתוח תיבת פנדורה בעיד הכרמל: עשרות מיקרים של עבירות ויחסים מיוחדים

השולם החיפאי כמאל חיר. כאשר פנתה אליו הוועדה המחוזית לבניין ערים וביקשה שיוורה על סגירת המועדון, הוא דחה אותם בטענה שבחיפה פועלים עסקים רבים ללא רישיון. המועדון, אם כן, פתוח וגוראל מבקר בו לעיתים תכופות.

ראשי-עירייה גם מעורב בפרשה חמורה אחרת של ניסיון למסור את מועדון התיאטרון בחיפה ללא מיכרו לחברה פרטית, ששניים מבעליה הם ירדני ומקורביו. האחד הוא מרכי ("מוטקה") לבנון, עיתונאי מקומי, שערך את המקומון כלבו. והשני הוא

רגישות התלונה. משם היא הועברה לטיפול ביחידה לחקירות-הונאה במטה הארצי. אלה העבירו אותה לפרקליטות מחוז חיפה, כדי לקבל הנחיות, ומה-פרקליטות בחיפה עבר התיק לפרקליט המדינה יונה בלטמן, כדי לקבל ממנו הנחיות.

תלונה חמורה, אך פשוטה לחקירה, מתגלגלת כבר המישה חודשים בין הרשויות השונות. אם היא לא תחקר עד תום שנה מיום הגשתה היא תשאר מיתמת, ואי-אפשר יהיה להגיש כתבי אישום נגד גוראל ודוברו. המישטרה אינה מסתפקת בתלונה

שני חיפה

חיים גרשון. בשנת 1978 היה גרשון מנהל תחנת מגן-דוד אדום בעיר ופעיל במטה לבחירת גוראל. מחררי-התחנה הוגשה למחנה גוראל עזרה דחופה ועזרה שוטפת, תוך שימוש בשירותי-התחנה. כאשר הורח גרשון, על רקע חשיפת פרשיות-שחיתות בתחנה, נחלץ גוראל להגיש גם לו עזרה ראשונה. הוא התערב למענו וסייע לו בניסיונו להתמנות מזכיר קרן-הביטוח של

זאת. היא מגלה עניין בדרכמי-מיון רשימתו של גוראל בבחירות האחרונות. לגוראל יש יחס מיוחד לחייה-לילה של עיריה-פועלים. כך, למשל, הוא העניק רישיון למועדון האכסלוסיבי של רפי שאולי, למרות שהוועדה המחוזית לבניו-ערים סירבה לתת את הרישיון המיוחל. גוראל אמר אז: "הענקתי את הרישיון בניגוד לחוק, ואני מוכן לתת על כך את הדין". למזלו של גוראל, סבר כך גם שופט

צבי אשנדורף, פנו לבניין העירייה, כשהם מצויידים בצו-חיפוש כללי וביקשו לראות תיקים מסוימים. עובדי-העירייה נהגו בהם בעוינות, סירבו לשתף פעולה ודרשו לראות צווי-חיפוש לכל תיק מבוקש בנפרד. כאשר שבו החוקרים שנית לעירייה, מצויידים בצווים המפורטים, הם הבחינו שמיסמכים שהיו בתיקים לפני כן נעלמו, ושתיקים שונים הפכו רוים יותר בתוך כמה שעות.

בעת הארכת מעצרו של זוסייה כפעם השלישית התברר בבית-המישפט, שבידי המישטרה מצויים רישומים שבהם מוזכרים אישים רבים, מהם בכירים ביותר במיסד החיפאי העירוני ומחוצה לו. אישים אלה חשודים בעבירות פליליות שונות. בחיפה אין יודעים אם כרשימה זו מופיעים רק אותם שנתנו שוחד לזוסייה או גם אחרים, המעורבים בעניינים מפקקים אחרים.

כדי להקל על החיפאים ששנתם נודדת מגיש העולם הזה רשימה של פרשיות, שמישטרת חיפה והפרק ליטות מתעניינים בהם.

תלונה מיותמת

אש העירייה. אריה גוראל, נבחר באחרונה ברוב גדול לקארנציה שניה. גוראל (65) הוא מהנרס במיקצועו, והיה בעבר מנהל-כללי של משרד-העבודה. במשך שנים היה עסקן בדרגות שונות של מיפלטת העבודה באזור חיפה והצפון.

הבחירות האחרונות הביאו לגוראל תיק מישטרי קטן, פרופסור יהודית נאות, מראשי תנועת שינוי בחיפה, המתריעה כבר שנים על איסורים, ביזוב כספיי-ציבור ושחיתות בעירייה, פנתה לו לוועדת-הבחירות-המרכזית והגישה תלונה. טיב התלונה: גוראל ודוברו, יעקב בוק, הוציאו כספיי-ציבור ומימנו בהם חובות-תעמולה בבחירות. יושב ראש ועדת-הבחירות, השופט מאיר שמגר, אסר את הפצת החוברת. נאות הגישה גם תלונה רישמית במישטרת חיפה. החיפאים התבקשו להעביר את התיק למטה הארצי, בגלל

ה תובע העירוני של עיריית חיפה, איתן זוסייה, היה נרגש ומתוח מאוד. אומנם היה זה יום-עבודה שיגרתי, אך דבר-מה לא נתן לו מנוח: הוא לא יכול היה לשכוח את אשר ראה בערב הקודם בטלוויזיה.

את מחשבותיו קטע אורח חיפאי שנכנס לחדר. זוסייה כבר שמע את בעייתו כמה ימים לפני כן. האורח ביקש טובה קטנה: שהתובע יאחד נגדו. איחוד-תיקים פירושו, בסופו של דבר, עונש קל יותר. עתה נכנס האורח לשלם עבור הטובה — סכום של מאה דולר, כפי שתבע זוסייה.

התובע העירוני פנה לאורח ואמר לו: "היום זה לא יום טוב לכך. ראית אתמול טלוויזיה? ראית את הכתבה, איך הוא נתן שוחד?"

זוסייה התכוון לחשיפה בכלובוטק, שבה צולם טכנאי הטלפון ישראל צוקרמן כשהוא מקבל שלמונים.

במהדרות מבט של אותו הערב רווח שהטכנאי נעצר כחשוד בקבלת-שוחד. האורח הניחן בראשו, אך אמר לזוסייה: "עזוב שטויות". אלא שזוסייה המשך בשלנו: "מי יודע, אולי גם אתה נושא מכשיר-הקלטה על גופך? אולי גם אתנו מצלמים?"

האורח לא התבלבל. הוא שמר על קור-רוחו והצליח לשכנע את התובע הרועע שהוא לא מקליט והוא לא מכלבוטק. זוסייה נרגע ומיהר להכניס את השטר בן מאה הדולר לכיסו. האורח חייך בסיופוק.

כעבור שניות נעצר התובע העירוני

כחשוד בקבלת שוחד. המישטרה, בעזרתו של נתן השוחד, טמנו לו מלכודת.

בשבוע שעבר כבר הוגש נגד זוסייה כתב-אישום על עבירה זו ועל שורה של עבירות אחרות.

הסוכן המישטרי שפעל במשימה זו לא העלה על דעתו לאיזו רעידת-ארמה הוא יגרם בחיפה. בסך הכל הוא ריווח למישטרה, כאורח טוב, שעובדי-ציבור רדש ממנו שוחד. הוא הסכים להקליט את השיחה ולמסור לתובע שטר ירוק מסומן, כפי שביקשו ממנו בתחנת-המישטרה. אך מה שעשה, הספיק, כנראה, כדי לפתוח תיבת-פנדורה.

10 שנים פחות

מ אז תחילת חודש פברואר לא י"שנים מיוחדים חיפה. נבחרי-העיר, עובדי-עירייה בכירים, אדריכלים, קבלנים, אנשי מיפלטת מקומיים ואנשי-עסקים חוששים ששוטרים יבואו לעצור אותם בכל רגע. כאשר הם פוגשים איש ברעהו, הם שואלים זה את זה רק שאלה אחת: האם הוא יפתח את פיזו?

זוסייה הוא דמות מוכרת בחיפה כבר 40 שנה. רבים חששו מפניו. קשריו בעירייה, בתי-המישפט ובמישטרה היו לשם דבר. במשך שנים ריננו אנשים שונים על מעשי-שחיתות שזוסייה היה מעורב בהם. מידע על כך הגיע גם למישטרת חיפה. מפקדה, תת-ניצב

תובע מואשם זוסייה שותק כמו דג